

Executive Summary | ข้อมูลสรุป

ภาพรวม

ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันในกลุ่มภูมิภาคที่เรียกว่า สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) แต่ละประเทศมีความหลากหลายมากมายในขนาดของภูมิศาสตร์ ระบบการปกครอง เศรษฐกิจ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมและสังคม นอกจากนี้ แต่ละประเทศยังมีความแตกต่างในระดับของการยึดมั่นตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลและการคุ้มครอง (หรือการปฏิเสธ) เสรีภาพในนั้น รวมทั้งเสรีภาพสากลของศาสนาหรือความเชื่อ ในปี 50 ของอาเซียน คณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยเสรีภาพในการนับถือศาสนาของสหรัฐฯ (USCIRF) เสนอสิทธิสำหรับทุกคน: เสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อในอาเซียน รายงานเอกสารระบุแนวทางปฏิบัติสู่สิทธิขั้นพื้นฐานของอาเซียนและรัฐสมาชิก โดยเน้นความท้าทายเกี่ยวกับเสรีภาพทางศาสนาในภูมิภาคที่อยู่เหนือเส้นขอบเขตของประเทศ และเน้นความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของการมีส่วนร่วมของสหรัฐฯ ที่แข็งแกร่งในประเด็นเหล่านี้กับอาเซียนในรูปแบบกลุ่มและแต่ละรัฐสมาชิก 10 ประเทศ: บรูไน สหภาพพม่า กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

แนวทางปฏิบัติของอาเซียนต่อสิทธิมนุษยชนมักลดลง โดยมีปัจจัยที่น่าสนใจ 2 ข้อ: รัฐสมาชิกต้องการที่จะรวมเป็นกลุ่มและความมั่นใจที่ฝังลึกเกี่ยวกับการเป็นอิสระและการไม่แทรกแซงกิจการของอีกฝ่าย ในชุมชนที่มีการพึ่งพาซึ่งกันและกันและเชื่อมต่อกันเพิ่มมากขึ้นเช่นอาเซียน เป็นสิ่งสำคัญที่รัฐบาลและสังคมจะรู้จักขอบเขตภายในและภายนอกประเทศของตน เมื่อสิทธิในเสรีภาพการนับถือศาสนาหรือความเชื่อถูกละเมิดและทำตามขั้นตอนเพื่อปกป้องบุคคลและกลุ่มที่ถูกละเมิดสิทธิ

ครั้งนี้เป็นปีที่ 40 ของสหรัฐอเมริกาในการมีส่วนร่วมร่วมกับอาเซียน มีหน้าที่และอิทธิพลต่อภูมิภาคและรัฐสมาชิกแต่ละประเทศเป็นอย่างมาก สหรัฐอเมริกาจำเป็นต้องสนับสนุนให้รัฐสมาชิกของอาเซียนนำความรุ่งเรืองมาให้ประชากรของตนและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ทุกประเทศยอมรับเมื่อเข้าร่วมกับสหประชาชาติและเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือสิทธิมนุษยชนสากล

อาเซียน สิทธิมนุษยชน และเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ

อาเซียนและรัฐสมาชิกแต่ละประเทศมีประวัติในการปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่ไม่เหมือนกัน และยิ่งกว่านั้นเกี่ยวข้องกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อที่ต่างกันไป บ่อยครั้งที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนขาดความสามัคคีและเจตจำนงที่ชัดเจนในการได้ตอบการละเมิดที่รุนแรงภายในขอบเขตของตนและในกลุ่มประเทศอื่นๆ ในปีพ.ศ. 2552 อาเซียนได้จัดตั้ง คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) และในปีพ.ศ. 2555 ได้มีการนำ ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AHRD) มาใช้ นักวิจารณ์ได้ทำทนายประสิทธิภาพของ AICHR ในฐานะองค์กรสิทธิมนุษยชนและ AHRD ในฐานะเครื่องมือสิทธิมนุษยชน ประชาคมระหว่างประเทศควรใช้รัฐสมาชิกในการสนับสนุนมาตรฐานที่สูงขึ้นซึ่งอยู่ในเครื่องมือ

สิทธิมนุษยชนสากล ตัวอย่างเช่น [กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง \(ICCPR\)](#)

ข้อค้นพบที่สำคัญเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อในรัฐสมาชิก 10 ประเทศมี:

- **บรูไน:** การระบอบสถานะและพื้นที่สาธารณะกับอิสลามด้วยตัวสุดตนเองบางครั้งทำลายเสรีภาพทางศาสนาของผู้ที่ไม่ใช่มุสลิมหรือชาวมุสลิมนอกศาสนา ที่ชุมชนของพวกเขาอาจถูกห้ามหรือปกครองโดยชะรีอะฮ์แม้จะมีความเกี่ยวข้อง
- **สหภาพพม่า:** ในขณะที่ปี พ.ศ. 2559 ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและความสงบสุขในพม่า การได้รับขเว้นจากการลงโทษโดยสมบูรณ์สำหรับการละเมิดที่กระทำโดยทหารและตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐบาลและหายนะของวิกฤตด้านมนุษยธรรมสำหรับผู้ย้ายถิ่นฐานยังคงผลักดันการทารุณกรรมต่อกลุ่มศาสนาและชาติพันธุ์
- **กัมพูชา:** กัมพูชามีความทำลายภายในเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ น้อย แต่ก็สามารถทำได้มากขึ้นเพื่อสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยผู้ลี้ภัย
- **อินโดนีเซีย:** รัฐบาลอินโดนีเซียมักจะแทรกแซงเมื่อการละเมิดสิทธิเสรีภาพทางศาสนาเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกี่ยวข้องกับความรุนแรง ผู้ที่ไม่ใช่ชาวมุสลิมและผู้ที่ไม่ใช่ชาวมุสลิมสุหนี่ อย่างไรก็ตาม ต้องทนกับความอยากล้าปากอย่างต่อเนื่องในการได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการเพื่อสร้างเทศกาล พบกับการทำลายทรัพย์สินเทศกาล และถูกเลือกปฏิบัติ เช่นเดียวกับการประท้วงอย่างรุนแรงบางครั้งที่ขัดขวางความสามารถในการปฏิบัติตามหลักศาสนา
- **ลาว:** ในบางพื้นที่ของประเทศลาว เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นคุกคามและเลือกปฏิบัติต่อชนกลุ่มน้อยทางศาสนาและชาติพันธุ์ และการควบคุมของรัฐบาลที่แพร่หลายและระเบียบที่ยากลำบากเป็นอุปสรรคต่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ
- **มาเลเซีย:** ระบบยึดมั่นของรัฐบาลมาเลเซียให้ผลประโยชน์แก่พรรคการเมืองและชาวมลายูมุสลิมสุหนี่ส่วนใหญ่และสูญเสียชนกลุ่มน้อยทางศาสนาและชาติพันธุ์ มักผ่านการปราบปรามโดยรัฐบาลโดยตรงที่เกี่ยวกับกิจกรรม การแสดงออก หรือการคัดค้านทางศาสนา
- **ฟิลิปปินส์:** ด้วยอิทธิพลที่แข็งแกร่งของพระศาสนจักรคาทอลิก ตลอดจนความต้องการของกลุ่มศาสนาอื่นๆ ฟิลิปปินส์ต่อสู้กับการแยกโบสถ์และรัฐ และยังมี ความรุนแรงที่ยังคงมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์กับชาวมุสลิมบนเกาะมินดาเนา
- **สิงคโปร์:** ประวัติความเป็นมาของสิงคโปร์ในเรื่องความรุนแรงระหว่างชุมชนเป็นแนวทางสู่นโยบายในปัจจุบัน ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาสนาหลักระหว่างประเทศ บางครั้งสูญเสียเสรีภาพในการแสดงออกและสิทธิของชุมชนทางศาสนา กลุ่มน้อย
- **ไทย:** พุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาของคนส่วนใหญ่ในประเทศก่อให้เกิดปัญหาต่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ชาวมลายูมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ที่ความขัดแย้งระหว่างพุทธศาสนิกชนกับชาวมุสลิมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดชาตินิยมตามศาสนาทั่วประเทศเพิ่มมากขึ้น
- **เวียดนาม:** เวียดนามมีความคืบหน้าในการปรับปรุงสถานะเสรีภาพทางศาสนา แต่การละเมิดอย่างรุนแรงยังคงดำเนินต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มชนกลุ่มน้อยในชนบทของบางจังหวัด

ความท้าทาย

รัฐสมาชิก 10 ประเทศพบความท้าทายทั่วไปและความท้าทายที่มีความคาบเกี่ยวกันหลากหลายที่เน้นเกี่ยวกับเกิดการละเมิดเสรีภาพในการนับถือศาสนา หรือความเชื่อที่เกิดขึ้นข้ามขอบเขตและภายใต้บริบทของระดับภูมิภาคที่กว้างขึ้นและที่เกี่ยวข้อง อาเซียนควรรับทราบและพยายามแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้: ป้องกันช่องโหว่สำหรับผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย บุคคลผู้ถูกค้า และผู้ย้ายถิ่นภายใน การใช้กฎหมายต่อต้านลัทธิและกฎหมายต่อต้านการก่อการร้ายเพื่อเป็นวิธีการ จำกัดกิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายของชุมชนทางศาสนา ยับยั้งการคัดค้านอย่างสันติ และกักขังผู้คน การใช้ทัศนคติชาตินิยมโดยบุคคลและกลุ่มที่ควบคุมศาสนาทำให้เกิดภัยกับกลุ่มศาสนาและชาติพันธุ์อื่นๆ การจับกุม การคุมขัง และการจำคุกตามความเชื่อ การปฏิบัติ หรือกิจกรรมทางศาสนา พร้อม การคงอยู่และการใช้กฎหมายหมิ่นประมาทที่ใช้ในการส่งเสริมหรือสร้างแรงบันดาลใจความรุนแรง โดยทั่วไปโดยสมาชิกของกลุ่มศาสนาขนาดใหญ่ ต่อต้านผู้ที่มาจากชุมชนชนกลุ่มน้อยทางศาสนา

หลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในของอาเซียน

รัฐสมาชิกของอาเซียนนำหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในมาใช้อย่างสม่ำเสมอ (ทฤษฎีประชาธิปไตยแห่งชาติ การรวมเป็นหนึ่ง และความ เป็นอิสระ) แต่ในบางโอกาสก็ไม่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ของตน แม้ว่าประเทศในกลุ่มอาเซียนมีความเข้าใจว่าสิ่งแรกที่สำคัญที่สุดคือการปกป้อง ผลประโยชน์ของตนเอง แต่ต่างก็มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหลักการปรองดองกับชุมชนของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเด็นด้านสิทธิ มนุษยชน รวมถึงเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ แพร่ออกไปเหนือพรมแดนประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับสหรัฐฯ

ในช่วงปีที่ 50 ของอาเซียนและหลังจาก 40 ปีของการร่วมมือระหว่างอาเซียน-สหรัฐฯ สหรัฐอเมริกาควรยกระดับความสนใจของตนและอิทธิพลใน ภูมิภาคเพื่อผลักดันให้รัฐสมาชิกสนับสนุนมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากล แม้ว่ารัฐสมาชิกของอาเซียนบางประเทศเปิดกว้างให้กับการเข้าร่วมของสหรัฐฯ มากขึ้นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชน แรงผลักดันที่แข็งแกร่งและสม่ำเสมอจากประเทศสหรัฐอเมริการวมทั้งการเสริมกำลังในเชิงบวกเมื่อได้รับการ รับรอง จะส่งสัญญาณที่ชัดเจนเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของสหรัฐฯ ที่มีต่อภูมิภาค

บทสรุป

อาเซียนและแต่ละรัฐสมาชิกต้องเข้าใจว่าประชาคมโลกของประเทมีพื้นฐานอยู่บนสมมติฐานว่าทุกคนปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งรวมถึงความ รับผิดชอบในการสนับสนุนเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อและสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายความว่าอาเซียนและรัฐสมาชิกของอาเซียน ควรดำเนินการเพื่อ:

- ปฏิบัติตามกฎหมายสิทธิมนุษยชนสากล
- คัดค้านการเข้าชมโดยผู้ตรวจสอบสิทธิมนุษยชนสากล
- รับรองการเข้าถึงที่เป็นอิสระโดยพนักงานให้ความช่วยเหลือ สื่ออิสระ และผู้ถือผลประโยชน์ร่วมจากต่างประเทศอื่นๆ ต่อประชากรที่มีความ เสี่ยงและพื้นที่ที่ขัดแย้งกัน
- ยกเลิกกฎหมายหมิ่นประมาทและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ปลอ่ยตัวนักโทษที่มีคุณธรรม และ
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสนาที่แตกต่างกัน

Thailand | ประเทศไทย

ชื่อเต็ม: ราชอาณาจักรไทย

การปกครอง: ราชาธิปไตยภายใต้รัฐธรรมนูญ (ภายใต้การปกครองของรัฐบาลทหารชั่วคราวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557)

ประชากร 68,200,824 คน

ศาสนา/ศรัทธาที่ได้รับการยอมรับจากรัฐบาล: พุทธศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ศาสนาซิกข์ ศาสนาคริสต์

ประชากรศาสนา:

- พุทธศาสนา 93.6%
- ศาสนาอิสลาม 4.9%
- ศาสนาคริสต์ 1.2%
- อื่นๆ 0.2%
- ไม่มีศาสนา 0.1%

ข้อค้นพบหลัก: พุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาของคนส่วนใหญ่ในประเทศก่อให้เกิดปัญหาต่อเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่ออย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ชาวมุสลิมอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ที่ความขัดแย้งระหว่างพุทธศาสนิกชนกับชาวมุสลิมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดชาตินิยมตามศาสนาทั่วประเทศเพิ่มมากขึ้น

ประเทศไทยมีความโดดเด่นในภูมิภาคเนื่องจากเป็นประเทศเดียวที่ไม่เคยเป็นอาณานิคมของชาติใด ประชากรส่วนใหญ่กว่า 68 ล้านคนเป็นชาวพุทธ (เกือบ 94%) และเป็นชนชาติไทย (เกือบ 96%) มีประชากรเพียงส่วนน้อยที่เป็นชาวขงจื้อ ชาวฮินดู ชาวเต๋า ชาวซิกข์ ชาวยิว และชาววิญญานนิคม ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมสุหนี่ และไทยเชื้อสายมลายู ซึ่งเป็นแหล่งความขัดแย้งกับชุมชนชาวพุทธไทย กรมการศาสนาให้การลงทะเบียนเฉพาะกับองค์กรทางศาสนาที่เป็นของหรือมีความคล้ายคลึงกันกับหนึ่งในห้าศาสนาที่ได้รับการยอมรับ

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2557 เมื่อกองทัพไทยยึดอำนาจในการรัฐประหาร ประเทศไทยจึงได้รับการปกครองโดยรัฐบาลที่นำโดยนายกรัฐมนตรีที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ซึ่งก็คือพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2557 คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ปกครองภายใต้พลเอกประยุทธ์ ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว และจับกุมบุคคลมากกว่า 1,000 ราย รวมถึงบุคคลที่รัฐบาลทหารได้ส่งไปยังค่ายทหารที่มีชื่อว่า “การปรับทัศนคติ”

ในปีพ.ศ. 2560 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเสด็จสวรรคต บุตรชายของพระองค์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์องค์ใหม่ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 และได้รับมอบอำนาจใหม่โดยรัฐสภาที่ได้รับการแต่งตั้งจากกองทัพ รวมทั้งอำนาจในการแต่งตั้งสภามหาสังคมปริณายกองค์ใหม่ ตำแหน่งที่มหาเถรสมาคมเดิมเลือกไว้ ในเดือนเมษายนปี พ.ศ. 2560 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณลงนามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งเป็นประเทศที่ 20 นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2475 ตามร่างรัฐธรรมนูญที่ได้รับการอนุมัติในการลงประชามติแห่งชาติในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 อย่างไรก็ตาม ผู้สังเกตการณ์เชื่อว่ารัฐบาลได้ทำการเปลี่ยนแปลงกฎบัตรตั้งแต่มีการลงคะแนนเสียงของประชาชน เกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ นักวิจารณ์ตั้งข้อสังเกตว่าร่างรัฐธรรมนูญประกอบด้วยการใช้ภาษาที่หนักแน่นและยังส่งเสริมศาสนาพุทธ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พุทธศาสนา

เถรวาทมากกว่าศาสนาอื่นๆ เพียงแค่นี้ได้ตั้งให้เป็นศาสนาประจำชาติอย่างเป็นทางการ ด้วยรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่มีผลบังคับใช้ การเลือกตั้งทั่วไปมีการล่าช้าหลายครั้งนับตั้งแต่ที่รัฐประหารมีกำหนดจะจัดขึ้นในปีพ.ศ. 2561

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2560 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติได้ทบทวนบันทึกด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ในข้อสังเกตสุดท้าย 7 คณะกรรมการได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาล่าสุดหลายประการ รวมถึงการที่ประเทศไทยนำพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ (พ.ศ. 2558) และแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2561) มาใช้ท่ามกลางกฎระเบียบอื่นๆ คณะกรรมการยังตั้งข้อสังเกตพื้นที่ที่มีความเสี่ยง: ข้อกำหนดระหว่างกาลและรัฐธรรมนูญฉบับที่ 20 ไม่สอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง การขาดภาษาทางนิติบัญญัติที่ทำให้การทรมานและการบังคับให้บุคคลสูญหายเป็นความผิดทางอาญา รายงานข้อจำกัดเสรีภาพในการแสดงออกและการชุมนุมอย่างสันติ เช่นเดียวกับการขาดการคุ้มครองชนกลุ่มน้อยและชนพื้นเมือง และรายงานที่เพิ่มขึ้นของบุคคลที่ถูกคุมขังเนื่องจากหมิ่นประมาท ดูถูก หรือข่มขู่พระราชวงศ์ (ที่เรียกว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 112 หรือหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ)

ในปีพ.ศ. 2560 เจ้าหน้าที่ไทยได้ไล่ตามพระสงฆ์ผู้มีอิทธิพล พระธัมมชโย เพื่อเข้าจับกุมตัวในข้อหาต่างๆ รวมทั้งการฟอกเงินและการบุกรุกที่ดิน ผู้สนับสนุนเชื่อว่าข้อกล่าวหาที่เขาได้รับมีแรงจูงใจทางการเมืองในบางกรณีเนื่องจากเขากลับวัดมีความเกี่ยวข้องกับอดีตนายกรัฐมนตรี นายทักษิณชินวัตร ซึ่งถูกเนรเทศเมื่อปีพ.ศ. 2549 (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผู้เป็นน้องสาวยังถูกบังคับให้ออกจากตำแหน่งหลังจากศาลรัฐธรรมนูญพบว่าเธอมีความผิดในการใช้อำนาจในทางที่ผิด) ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 กำลังทหารล้อมจับกุมพระธัมมชโยที่วัดพระธรรมกายที่ซึ่งพวกเขาคิดว่าพระธัมมชโยน่าจะหลบซ่อนอยู่ แต่ไม่สามารถจับกุมตัวเขาได้หลังจากปิดล้อมสามวันสัปดาห์ เพื่อปรับการโจมตี เจ้าหน้าที่ได้อาศัยข้อโต้แย้งของอำนาจตามมาตรา 44 ของรัฐธรรมนูญชั่วคราว ซึ่งมอบอำนาจแก่นายกรัฐมนตรีอย่างสมบูรณ์ในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงของสาธารณะ นักวิจารณ์กล่าวถึงบทความที่ไม่สนใจเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

หลังจากที่ความพยายามในการจับกุมพระธัมมชโยถูกขัดขวาง รัฐบาลทหารได้เริ่มรายงานร่างกฎหมายฉบับใหม่ที่จะลดอำนาจของมหาเถรสมาคม และมอบตำแหน่งที่ว่างให้กับบุคคลที่เป็นตัวแทนหรือเลือกโดยรัฐบาลมากขึ้น

ขบวนการแบ่งแยกดินแดนในศตวรรษที่ยี่สิบก่อนจลาจลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาสซึ่งเป็นจังหวัดที่มีชาวมุสลิมอยู่เป็นส่วนใหญ่ของประเทศไทย ที่ความไม่พอใจและความตึงเครียดระหว่างชาวมุสลิมและชาวพุทธที่ฝังลึกทำให้เกิดความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และการเสียชีวิตนับพันคน บางครั้ง รัฐบาลไทยได้มีการทำประชามติเพื่อพัฒนาภูมิภาคอย่างสันติ ปรับปรุงความมั่นคงโดยรวม และสนับสนุนสิทธิของชาวมุสลิม เป็นเวลากว่า 10 ปี รัฐบาลไทยได้ยึดถือพระราชกฤษฎีกาฉุกเฉินในภาคใต้อย่างต่อเนื่อง ได้ร่วมมือตามกับผู้สนับสนุนด้านสิทธิมนุษยชนรายงานไว้ นั่นก็คือ การจับกุมโดยพลการ คุมขัง ทรมาน และการปฏิบัติต่อชาวมุสลิมอย่างไม่เป็นธรรมโดยเจ้าหน้าที่ของไทย แต่กลุ่มก่อการร้ายชาวมุสลิมยังมีส่วนร่วมในความรุนแรง ความวุ่นวายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อชาวมุสลิมและชาวพุทธ ส่วนใหญ่ในภาคใต้แต่ในส่วนอื่นๆ ของประเทศด้วยเช่นกัน ทำให้เกิดการทำลายโรงเรียนศาสนา สร้างทัศนคติการต่อต้านชาวมุสลิมและชาวพุทธอย่างมาก และการเรียกร้องจากชาวพุทธให้รัฐบาลแต่งตั้งพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย

กรุงเทพฯ เมืองหลวงของประเทศไทย เป็นที่รู้จักกันดีในฐานะศูนย์กลางภูมิภาคของผู้อพยพและผู้ลี้ภัยจากทั่วทุกมุมโลก ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรายงานว่าได้รับการปฏิบัติที่ไม่ดีที่นั่น ยกตัวอย่างเช่น ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 ผู้ลี้ภัยชาวคริสเตียนปากีสถานเสียชีวิตที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่ดูแลโดยตำรวจกรุงเทพ นักวิจารณ์ได้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยปรับปรุงสภาพภายในสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ยุติการกักขังผู้ลี้ภัยอย่างไม่มีการกำหนด และใช้กฎหมายที่ตระหนักถึงผู้ลี้ภัย รัฐบาลไทยยังได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลจีนเพื่อส่งนักเคลื่อนไหวเช่น เจียงเหย่เฟย ต่งกว่างผิง และชาวมุสลิมอุย

ผู้ที่กำลังมองหาที่หลบภัยจากนโยบายปราบปรามของปักกิ่งกลับไปยังจีน รวมถึงข้อจำกัดเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือความเชื่อ (สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้อพยพและผู้ลี้ภัยในภูมิภาค โปรดดูส่วน "ความท้าทายทั่วไปและความท้าทายที่มีความคาบเกี่ยวกัน")